

Rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 25. 3. 1958, sp. zn. 3 Co 170/58

Číslo: 18/1959

Právní věta:

Žalobce nemá naléhavého právního zájmu na určení, že žalovaný není jeho podnájemníkem, když tato okolnost není mezi účastníky sporná. Naléhavý právní zájem ve smyslu § 406 o. s. ř. nemůže odůvodnit postup národního výboru vůči žalobci v otázce nadměrnosti jeho bytu, neboť určení práva nebo právního poměru nabývá právní moci a závaznosti toliko mezi účastníky řízení; kladné rozhodnutí soudu o žalobě nemůže být závazným pro bytový orgán.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 25.03.1958

Spisová značka: 3 Co 170/58

Číslo rozhodnutí: 18

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Hospodaření s byty, Řízení, Smlouva nájemní

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Žalobce ve své žalobě se domáhal určení, že žalovaný není podnájemníkem ani jeho, ani jeho manželky, ani jich obou a že ani žalobce, a ni jeho manželka, ani oba společně nemají nájemních práv k místnosti, kterou obývá žalovaný.

Svůj zájem na tomto uplatněném určení odůvodnil žalobce tím, že tvrdil, že v poslední době bytový odbor rady MNV začal neprávem tvrdit, že žalovaný je podnájemníkem žalobcovým, resp. jeho a jeho manželky a že neprávem připočítává plochu pokoje žalovaného k ploše bytu žalobcova a z toho pak neprávem vytváří se nesprávný předpoklad pro posouzení žalobcova bytu jako bytu nadměrného.

Lidový soud v Českých Budějovicích žalobu zamítl. Postavil se na stanovisko, že u žalobce není naléhavého právního zájmu na určení práva nebo právního poměru podle žalobního žádání a že žaloba postrádá materiálního podkladu pro určení určitého vztahu či neexistence takového právního vztahu mezi oběma účastníky.

Krajský soud rozsudek soudu první stolice potvrdil.

Odůvodnění:

Pokud první soud zkoumal, zda žalobce má naléhavý právní zájem na uplatňovaném určení (§ 406 o. s. ř.), zjišťuje, že žalovaný během řízení projevil souhlas s tím, aby žalobě bylo vyhověno a uvedl, že žalobcem tvrzené skutečnosti jsou správné.

Žalovaný se totiž pokládá za přímého nájemníka místnosti jím obývané, nepokládá se na podnájemníka a tato otázka mezi ním a žalobcem není sporná, a byla najisto mezi nimi postavena obsahem jejich ujednání. První soud bezvadně zjistil, že mezi účastníky řízení nedošlo vůbec k žádné neshodě o tom, že žalovaný není podnájemníkem ani žalobce, ani jeho manželky, ani jich obou. Proto také žalobce na místnost žalovaným obývanou, jak zjistil první soud, nečinil si vůbec žádných práv a žalobce netvrdil v poslední době podnájemní poměr k žalovaného ohledně místnosti, kterou žalovaný obývá.

Posuzuje proto první soud otázku zájmu žalobce na uplatňovaném určení správně, když vyvozuje, že na straně žalobce v ohledu na osobu žalovaného není vůbec žádného zájmu na určení požadovaném se žalobcem v žalobě, když má za to, že tohoto zájmu vzhledem k zjištěným poměrům obou účastníků zde není.

V řízení před prvním soudem nebylo ani nijak prokázáno, že žalobce, jeho manželka nebo oni oba dva by si činili nějakých práv k místnosti žalovaným obývané. Také v tom směru mezi oběma účastníky řízení není vůbec nic sporného a oba dva účastníci tvrdí, že žalovaný v této místnosti bydlí jako nájemník. Není proto třeba ani v tomto směru určovat, že ani žalobce, ani jeho manželka, ani oba by měli nějakých nájemních práv k místnosti obývané žalovaným.

Vztahy vzniklé mezi účastníky jejich bydlením jsou z jejich hlediska právně nezávadné a ve směru uplatňovaného určení zcela ujasněné a dosud žádnou neshodou neporušené. Proto také první soud zcela právem dovozuje, že není vůbec žádného, natož naléhavého, právního zájmu, aby bylo rozhodováno ve věci samé.

Za tohoto zjištěného stavu věci právem zamítl první soud žalobu na určení podle žádosti žalobcovy, když na straně žalobce není naléhavého právního zájmu na uplatňovaném určení ve vztahu mezi žalobcem a žalovaným. Pokud žalobce naléhavost svého právního zájmu snaží se dovodit z postupu bytového odboru rady MNV nebo právního poměru nabývá v tomto případě právní moci a závaznosti toliko mezi účastníky řízení a nemohlo by tudíž ani kladné rozhodnutí soudu být závazným pro bytový orgán.